

en minimum aldersgrænse på 13 år. Dette bevirker, at lovens generelle undtagelse, for så vidt angår lettere hjælpearbejde, ikke kan opretholdes, da denne er for vid og uden en nedre aldersgrænse. Ændringen af aldersgrænsen for unges adgang til erhvervs-mæssigt arbejde får desuden som konsekvens, at opregningen i bekendtgørelsesform af, hvad de unge må beskæftiges med, skal ændres, dog således at unge, der er fyldt 13 år må beskæftiges med det hidtil tilladte arbejde.

Direktivet fastsætter maksimumgrænser for unges daglige og ugentlige arbejdstid. Arbejdstidsreglerne skal justeres i overensstemmelse hermed. Ifølge arbejdsmiljølovens § 60 må arbejdstiden for unge ikke overstige den sædvanlige arbejdstid for voksne. Denne regel videreføres for de unge, der er fyldt 15 år og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten.

For unge under 15 år indeholder direktivet en strengere regel om hvileperioden end reglen i arbejdsmiljøloven. Der indføres for disse helt unge en minimum hvileperiode på 14 timer i døgn.

Fridøgsreglerne er i dag fælles for de unge og de voksne, og fastsat i arbejdsmiljølovens kapitel 9. Disse regler kan ikke opretholdes, da fridøgsreglerne i direktivet for de unge er strengere end reglerne om fridøgn i kapitel 9. De unge skal inden for hver periode af syv døgn have to fridøgn.

Direktivet gælder enhver form for arbejde for en arbejdsgiver, herunder også arbejde i en arbejdsgivers private husholdning og arbejde, der udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgivers familie, som hører til husstanden. Unges beskæftigelse ved sådant arbejde har kun delvist været omfattet af reglerne i arbejdsmiljølovens kapitel 10, som følge af undtagelserne i lovens § 2. Det er derfor nødvendigt at begrænse disse undtagelser, så reglerne for unge bliver gældende i fuldt omfang ved sådant arbejde. Lovforslaget indeholder i overensstemmelse med direktivet en bemyndigelse til at fastsætte fravigelser fra reglerne, når sådant arbejde kun udføres lejlighedsvist eller kortvarigt af den unge.

Denne lempelsesmulighed er - ligesom de øvrige muligheder direktivet giver for at lempe fra forbudet mod at beskæftige unge, som er under 15 år eller som er omfattet af undervisningspligten - betinget af, at arbejdet ikke er skadeligt eller farligt for den unge.

Ved arbejde, der kan indebære ricisi for unge, indeholder direktivet forbud mod, at unge under 18 år beskæftiges. Forbudene kan lempes for unge, der er fyldt 15 år, og når det er nødvendigt af hensyn til deres erhvervsuddannelse. Det er derfor ikke muligt at opretholde arbejdsmiljølovens § 59, stk. 2 om lave aldersgrænser end 15 år for beskæftigelse af un-

ge af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand, ved arbejde med tekniske anlæg, maskiner, hjælpemidler, stoffer eller materialer, der kan frembyde fare for dem.

3. Direktivet er et minimumsdirektiv, og er som sådan ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter et højere beskyttelsesniveau, end direktivet angiver. Samtidig indeholder direktivet dog en bestemmelse om, at medlemsstaterne ikke ved gennemførelsen af direktivet må sænke det gældende beskyttelsesniveau for unge. Dette bevirker, at lovforslaget viderefører gældende regler i det omfang, de giver gunstigere beskyttelse af de unge end direktivet. Som eksempel på opretholdelse af det gældende beskyttelsesniveau kan nævnes, at den maksimale ugentlige arbejdstid for unge, som er fyldt 15 år, i lovforslaget er fastsat til 40 timer, hvilket er i overensstemmelse med direktivets grænse for ugentlig arbejdstid. Da arbejdstiden i Danmark almindeligvis er 37 timer, er der for at opretholde det gældende beskyttelsesniveau indsat, at arbejdstiden ikke må overstige den sædvanlige arbejdstid for voksne der er beskæftiget i samme fag.

I lighed med arbejdsmiljøloven som helhed, er lovforslaget affattet, så det fastlægger nogle generelle, overordnede krav og i tilslutning hertil fastsætter nogle bemyndigelser til arbejdsministeren, således at der administrativt kan ske den nødvendige detailregulering bl. a. til opfyldelse af direktivets mere specielle bestemmelser. Intentionen ved denne regelfastsættelse er, at videreføre de gældende administrative regler på området og alene at foretage den tilpasning og supplering, som er nødvendig af hensyn til direktivet.

4. Forslaget til ændringen af arbejdsmiljølovens kapitel 10 giver, udover gennemførelse af Rådets direktiv, mulighed for at ændre de tilhørende bekendtgørelser om børn og unges arbejde, som foruden loven har været til hinder for Danmarks tiltrædelse af ILO konvention nr. 138 om mindstealder for adgang til beskæftigelse fra 1973. ILO konventionen fastsætter, som direktivet, en nedre aldersgrænse på 13 år, for adgangen til arbejde. Der har ikke i arbejdsmiljøloven været fastsat en nedre aldersgrænse for adgangen til beskæftigelse, men en 10-års grænse har hidtil været gældende.

5. Bekendtgørelserne om børn og unges arbejde agtes sammenskrevet, således at reglerne bliver sammenhængende og overskuelige, som foreslået af Kommissionen om børn og unges erhvervsarbejde.

6. Forslaget har være forelagt Arbejdsmiljørådet til udtalelse. Derudover har der været foretaget høringer af Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Undervisningsministeriet, Land-